

Sygn. akt IV CZ 59/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSA Elżbieta Fijałkowska (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi powoda
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego
z dnia 14 kwietnia 2005 r.
w sprawie z powództwa F. O.
przeciwko Gminie Miejskiej S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 9 października 2014 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 11 marca 2014 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

F. O. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie z jego powództwa przeciwko Gminie Miejskiej S. o zapłatę, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 kwietnia 2005 r. W uzasadnieniu skargi i piśmie ją uzupełniającym skarżący wskazał, że posiada nowe dowody w postaci dokumentów oraz zeznań świadków, nadto domagał się wznowienia postępowania z powodu nieważności postępowania, tj. pozbawienia go możliwości działania przez pełnomocnika, twierdząc, że nie mógł działać osobiście z uwagi na niepełnosprawność narządu wzroku oraz brak współpracy z adwokatem.

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r. na podstawie art. 410 § 1 k.p.c. odrzucił skargę. W uzasadnieniu stwierdził, że gdy skarga oparta jest na podstawie wznowienia w postaci pozbawienia strony możliwości działania, wnosi się ją w terminie 3 miesięcy od daty, gdy strona domagająca się wznowienia dowiedziała się o wyroku (art. 407 § 1 k.p.c.). O wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 14 kwietnia 2005 r. skarżący dowiedział się najpóźniej w dniu 17 października 2005 r. W przypadku pozostałych podstaw wznowienia Sąd uznał skargę za wniesioną z uchybieniem terminu z art. 408 k.p.c., gdyż od wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny upłynęło 5 lat.

Zażalenie na postanowienie złożył powód i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i „wydanie nowego orzeczenia”. Wskazał, że zażalenie wniesione zostało na podstawie art. 408 k.p.c., gdyż nie był on należycie reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, a sam jako osoba niepełnosprawna nie był w stanie czytać dokumentów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W zażaleniu skarżący twierdził, że dopiero po poddaniu się zabiegowi usunięcia zaćmy, tj. w listopadzie 2013 r. zapoznał się z materiałem dowodowym w sprawie i stwierdził, że nie był należycie reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu.

Okoliczność ta jednak nie ma znaczenia w świetle art. 407 § 1 k.p.c. Przy podstawie nieważności na skutek pozbawienia strony możliwości działania lub braku jej należytej reprezentacji zasada, że termin trzymiesięczny rozpoczyna bieg od dnia, w którym strona, jej organ lub przedstawiciel ustawowy dowiedzieli się o wyroku będącym przedmiotem skargi nie podlega żadnym wyjątkom. Sam fakt dowiedzenia się o wydaniu wyroku przesądza bowiem jednocześnie także o dowiedzeniu się o podstawie wznowienia związanej z pozbawieniem możliwości działania lub brakiem należytej reprezentacji strony w takim postępowaniu. Istotne jest tylko to, kiedy skarżący rzeczywiście dowiedział się o wyroku. Z niekwestionowanego przez skarżącego ustalenia Sądu Apelacyjnego wynikało, że nastąpiło to w dniu 17 października 2005 r. Uzasadnione zatem było stanowisko Sądu Apelacyjnego, że skarga wniesiona została po upływie przepisane go terminu.

Wobec tego na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.